Wierszyki do pokazywania" ułatwiają orientację w schemacie własnego ciała, doskonale rozwijają pamięć słuchową sekwencyjną, wzbogacają słownictwo, usprawniają też rozwój motoryczny dziecka. Pomagają wydłużyć czas koncentracji uwagi.

Zabawa może wyglądać tak:
Dorosły czyta/ mówi jeden wers, dziecko powtarza i razem wykonują wypowiadaną czynność.
Można też czytać i wykonywać po jednej czynności.

Niedźwiadek

Prawa rączka *(wyciągamy prawa rączkę)*,
lewa raczka *(wyciągamy lewa rączkę)*,
ja jestem niedźwiadek *(pokazujemy na siebie)*.
Prawa nóżka *(wyciągamy prawa nóżkę),*
lewa nóżka *(wyciągamy lewa nóżkę),*
a to jest mój zadek *(pokazujemy na pupę).*
Lubię miodek *(gładzimy się jedna raczka po brzuszku)*,
kocham miodek *(gładzimy się dwoma raczkami po brzuszku)*,
ukradnę go pszczółkom *(raczki do góry i kręcimy dłońmi – jak wkręcanie żarówek)*.
Prawą rączką *(znów wyciągamy prawą rączkę)*
Lewą rączką *(wyciągamy lewą rączkę)*
i wyciągnę rurką *(ruszamy naprzemiennie rączkami w przód)*.

Śmieszne miny

Rób dokładnie to, co ja:
Skacz do góry – hopsasa,
Dookoła obróć się,
Klaśnij głośno w dłonie swe.
Tupnij nogą – tup, tup, tup,
Śmieszną minę do mnie zrób